

Men hertil kommer endvidere, at ærede Medlemmer maa erindre, at selv om man gaar til at gennemføre Vandbygningsvæsenets Forslag, følger der flere Bekostninger efter. Det ærede Medlem fra Varde (S. Sørensen) var i sin Omtale af Kommissionens Forslag inde paa dette Spørgsmaal og udtalte, at selv om man gik til at bevilge disse 994,000 Kr., kunde man regne med, at der vilde stilles større Kræv og følge flere Bevillinger efter. Men det vil der ogsaa, hvis man gaar til helt at lukke. Der vil da blive stillet Krav om at faa aabnet igen ved Nymindegab, og det vil medføre en meget stor Bekostning. Det, som der her er Tale om, er, som Forholdene ere nu, at grave en meget lang Kanal. Jeg ved ikke, hvor mange Kilometer Bårren, som skal graves igennem dernede, nu er bred, men det er et meget bredt Stykke, og det vil koste mange Penge at grave det igennem, saaledes at Udløbet af Fjorden bliver forsvarligt. Endvidere vil det koste mange Penge at holde det vedlige. Det vil koste ca. 50,000 Kr. at holde en Sandpumper dernede til at holde Udløbet aabent eller, som den ærede Ordfører (P. Th. Nielsen) sagde, omtrent Renten af det Beløb, som er foreslaaet bevilget til de to Moleanlæg. Med denne Udsigt for Øje forekommer det mig, at de Betænkeligheder, man maatte nære med Hensyn til den store Bevilling, der skal søges til Bygning af de to Moler, svinde betydeligt.

Det ærede Medlem fra Varde (S. Sørensen) var atter i Dag en hel Del lyrisk og talte om det dejlige Hav og Havets Poesi. Det kan være meget kønt at høre paa, men det er ikke Havets Poesi, vi her have med at gøre, det er Virkeligheder og Realiteter, som Havets Kræfter have budt os at beskæftige os med. Og naar det ærede Medlem udtalte sig meget stærkt i Retning af, at mange ærede Medlemmer af dette Ting maaske ikke havde set, hvorledes Havet artede sig, naar det rejste sig i sin Vælde, saa skal jeg ikke sige noget derom, men det ærede Medlem kan være overbevist om, at jeg har set det. Jeg kender Havets Magt og har som de fleste Nordjyder og Vestjyder set, hvilke Virkninger det kan have. Derfor tør jeg ikke tilraade at gennemføre en saadan interimistisk Lukning, bestaaende af Pælerækker, af Faskiner og Sandsække, som om kortere eller længere Tid kunne raadne, men maa holde paa Kommissionens Forslag om permanente Værker, som kunne staa mod Havets Magt. Jeg mener, at der ikke risikeres saa me-

get, som hvis man vil gennemføre Vandbygningsvæsenets Forslag om en Lukning. Hvordan ere nu disse to Konstruktioner? Ja, de ere i Virkeligheden ganske forskellige, saa man kan sige sig selv, at omend Kommissionens Forslag fremtræder paa en Maade som et Led i Vandbygningsvæsenets store og udvidede Forslag om en Befæstning af Hvide Sande, er Kommissionens Forslag dog i Virkeligheden i teknisk Henseende et originalt Forslag. Hvis man vil gennemføre Vandbygningsvæsenets Forslag, skal der føres en Pælerække tværs over Kanalen, hvis jeg har forstaaet det rigtigt; disse Pæle skulle forbindes med hinanden foroven, og mellem Pælerækkerne skal der fyldes med Faskiner, og paa Siderne skal der fyldes op med Sandsække; man begynder altsaa inde fra Land og bliver ved at fylde og fylde ud imod Dybet. Men at det er et meget vanskeligt og meget risikabelt Foretagende, siger sig selv, og det dølger Vandbygningsvæsenet heller ikke, det er Vandbygningsvæsenet selv meget klar over og betoner det ogsaa meget bestemt i den Betænkning, det har afgivet. Det, Kommissionen foreslaar, er, at der bygges permanente Værker; man laver en stor bred Betonflade i Bunden af Kanalen, begynder fra Midten, fra Dybet at lægge denne Bundflade og bliver ved at føre den op til Siderne mod Land. Naar denne Bundsikring er lavet, begynder man at opføre permanente Betonbygninger fra Land af ud mod Dybet, indtil man kommer saa langt ud, som man vil. Dette Arbejde er af en saadan Beskaffenhed, at det kan udføres til enhver Tid af Aaret; man kan begynde i Aar, og naar man kommer et Stykke ud, kan man standse og tage fat til næste Aar og bygge færdig; det hele kan skride ganske sikkert skridtvis frem, hvis man ikke kan naa at opføre det hele paa en Sommer. Det er for mig den store Fordel ved Kommissionens Forslag — en Fordel, som det forekommer mig, man ikke bør se bort fra —, at hele Bygningen af disse permanente Værker kan skride sikkert frem, kan foretages skridtvis, uden at der kan ske noget som helst, der kan bevirke, at Arbejdet kommer til at standse ud over dette, at Vejret en Gang imellem kan være saa vanskeligt, at man ikke kan opholde sig der paa Pladsen. Med Hensyn til den Konstruktion af disse permanente Værker, som Kommissionen saaledes foreslaar at opføre, skal det selvfølgelig være mig kært, hvis Sagen kommer i Udvalg — som jeg forudsætter, den gør —, at fremlægge i Udvalget de Tegninger og